

Golia ticălosul

George Coșbuc

La Cahul, pe câmpie, din marginea poienii
Se întinseră-n coloane de luptă moldovenii,
Şi-aveau cu ei pe vodă, iubitul domn al lor,
Iar Golia, el plecat-a din faptul dimineții
Prin vale să-şi reverse din lături călăreții
Ca vânturi iuți ce scurmă şi-mpart cumplitul nor.

Iar când veni şi vremea să urle-n zare tunul,
Mişcatu-s-au românii cu miile, ca unul
O lamur-a Moldovei prin sutele de ani!
Dar Golia ticălosul alt gând avea cu soţii,
Şi-n suliţe ridicându-şi căciulile cu toţii
Lăsând câmpia noastră trecură la duşmani.

O clipă stete vodă cu inima trăsnită.
Întors apoi, strigat-a spre oastea-nmărmurită,
Pe Golia arătându-l cu pumnii, cu-amândoi:
Oştenei ai țării mele! priviţi-l cum se duce,
El vinde sfânta țară şi vinde sfânta cruce,
Mă vinde, ticălosul, pe mine şi pe voi!

Cumplit se-ntoarse vodă cu-ntreaga sa mânie
Spre partea de-unde Golia venea cu duşmanie
Spre fraţii săi, în fruntea grozavilor spahii.
Să daţi fără de milă, că-i inimă de fieră!
Să piară-acum pământul! Moldova-ne să piară,
Dar Golia-ntâi de toate să piar-acum, copii!

Şi nu vedea românii nici moartea cum le iese
În drum, şi nici potopul de turci ce-i încinsese,
Vedeau numai pe Golia, pe scosul lor din minti.
Şi neputând mai iute să-l stingă de pe lume
Rosteau cu glasul urii bicisnicul său nume
Prin gemete scrâşnite strivindu-i-l în dinţi.

O, Golia, tu! pândit-ai aşa de-amară vreme
Dar toate ale țării şi plângeri şi blesteme
Ajungă-te de-a pururi, şi n-ai mai fi trăit!
Dar iată-le, pornite din suliţe şi din gură
Smintiştii tăi la Cahul câineşte-aici căzură,
Căzuşi şi tu, mişele, tu cel ce i-ai smintit!

Călcau spahiii-n goană pe barba ta bătrână,

POEZII ONLINE

Iar pumnii-n loc de aur strângeau în ei țărână
Și-n gură-ti s-adunase și sânge și pământ,
Să încece-n tine, Golio, mai repede suflarea!
Așa sfârșit să aibă în veci de veci trădarea,
Iar lupii fie-i preoți și gura lor mormânt!

Adânc în noaptea nopții și-n Iadul cel din urmă
În care-al iernii viscol suflarea nu și-o curmă
Nicicând, stau prinși în gheață ai lumilor mișei:
Grozavă li-e durerea, și vecinică li-e truda
De-a stânga țipă Cain, de-a dreapta urlă luda,
Iar tu, tu goale Golio, te vaietă între ei!